

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

DİN NASİHATTİR

Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah

Eûzübillâhime's-şeytânî'r-racim Bismillâbirrahmânirrahim.

Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.

Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,

Şeyh Abdullah Dağıstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

Ebu Eyub El Ensari, Medet

Tarikatuna's sobbe vel hayru fi'l cemiyya.

Hayır cemiyettedir. İnşallah, Allah'ın izniyle niyetimiz odur ki bu cemiyetler, hayırlı cemiyetler olsun inşallah. Herkes Allah için gelmiş, başka bir gaye için gelmemiş. Ne oyun, ne eğlence, ne başka bir şey, Allah rızası için gelmişler. Bu hayırlı cemiyettir.

الدِّينُ النَّصِيحَةُ

“Ed-dinu nasiha” diyor. Din, nasihattir. Yani dinin özeti nasihattir. Nasihat ne manaya gelir? İyi bir şey göstermek içindir, iyiliği göstermek içindir, nasihat budur. Kötü yolu gösteren insanın dediğine yahut gösterilen şeye nasihat denmez. Efendimiz (s.a.v.)’in hadis-i şerifleri, mübarek ağzından çıkan her laf, her söz milyon kere milyon doğrudur. Hiçbir kötü şeye nasihat denmez. “Git bu adamı öldür!” diye nasihat olmaz. “Git içki iç!” diye nasihat olmaz. Onun için iyi şeyi göstermek dindir, yani dinimizin esasıdır, nasihattir.

Peygamberler doğru yolu göstermek için, nasihat etmek için gönderilmiştir. Onların izinden gelen, onları takip eden evliyalar ve âlimler de aynı şey için uğraşırlar, doğru yolu gösterirler. Nasıl ki doğru yolu gösteren peygamberler, evliyalar, salihler varsa, karşı tarafta da onların düşmanı şeytan var. Şeytan tam tersini söylüyor, dinin yahut Müslümanlığın hiçbir şeyine tahammül edemiyor. Onlar bu işleri daha sinsice, yavaş yavaş yapıyorlar. İnsanlar fark etmeden, hafiften hafiften kafalarına sokuyorlar. Yahut bir şey yapacaklarsa uzun bir müddet yavaş yavaş millet sezmeden yapıyorlar. Bakıyorsun, hiç kimse farkında olmadan aynı şeyi yapıyorlar.

Efendimiz (s.a.v.)’in hadis-i şerifi; “Gayrimüslim olan yahut imansız olan insanları takip edeceksiniz.” “Bir hayvan var, bir yerde porsuk gibi bir şey var, dar bir yuvası var, oraya girse, onların arkasından gideceksiniz.” diyor Efendimiz (s.a.v.). Onun için üç gün önce, üç gün konuşmadı Şeyh Efendi. “Mühim bir şey söyleyeceğim.” dedi. İşte o söylediği buna işaret, keferayı takip ediyorsunuz!

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Aslında Şeyh Efendi'nin söylemek istediği, tabi saatti, vakitti, her şeyi Müslümanlar yaptı. Hatta Harun Reşit oradan ikramla Fransa'ya, Avrupa'ya saat göndermişti. "Nasıl böyle bir şey var?" diye şaşırdı kaldılar. Onların ne saatten haberleri vardı, ne vakitten haberleri vardı. Çünkü onların ibadetleri, abdestleri, namazları yok, hiçbir şey yok. Haftada bir defa Pazar günü gidip, ayakta bir şeyler yapıp, geçip giderler. Onların saate, vakte ihtiyaçları yoktu.

Saati icat eden, vakti kullanan Müslümanlardı. Müslümanların günü akşam ezanından başlıyor, ikinci gün akşam ezanına kadar devam ediyor. Müslüman saati böylece akşam namazıyla ayarlanmış oluyor. Akşam namazından sonra yeni gün, ikinci gün başlamış oluyor. Nasıl şimdi gece yarısı, 12'den sonra gün başlıyorsa, Müslüman gününde akşamdan sonra başlar. Onun için cuma akşamı deyince perşembenin akşamı oluyor, perşembeyi cumaya bağlayan gece oluyor.

O gün Şeyh Efendi ona da çok işaret etti, "Çarşambayı perşembeye bağlayan gece konuşacağım." dedi. Müslümanın takvimi, Müslümanın günü, saati böyle başlıyor. Şeyh Efendi eskiden hiç bu saatlerden kullanmazdı ama dediğimiz gibi bu kefare sisteminde saati kendi kafalarına göre yaptılar. O yetmedi, saati bir ileri, bir geri alıyorlar, milleti oynatıyorlar. Şeyh Efendi'nin kızma sebebi odur.

Her şeyi Müslümanlardan öğrendiler. Eskiden terazi, tartıda okka vardı. Okka dediğimiz kilodan fazladır. Önge derlerdi, o da galiba dörtte biri yahut beşte biri olurdu. Bir de ölçüler vardı. Mesela metre yoktu, arşın vardı. Arşın derler, 68 - 70 santim arası oluyordu. Bunların hepsini kaldırdılar, tek bir şey gibi yaptılar. Ama bir şeyi kaldırmadılar, mil var. İnat ediyor, onu kaldırmıyorlar. İngiltere'de var, Amerika'da var. Mili hala kullanırlar. Feet yani ayak kullanırlar. Onlar kullanırlar ama Müslümanın her şeyini ortadan kaldırdılar. Müslümanın ölçülerini, tartılarını, saatlerini, hiçbir şey bırakmadılar.

Müslümanın kullandığı ölçüler, tartılar Efendimiz (s.a.v.)'in zamanından kullanılan şeylerdir. "Kalkarsa ne olacak ya? Ha o olmuş, ha öteki olmuş. Metre daha kolay, 100 cm'dir. Okkaydı, şuydu buydu, kafam karmakarışık olacak." diyorlar. Yok, öyle demeyin çünkü bu şeyde bereket vardı. Yani nasıl hicap yapılır yahut muska yapılır, onun muhakkak bir şeyi var, bunların da öyle bir bereketi vardı. Efendimiz (s.a.v.)'in yaptığı şeydir, sünnet sayılıyor. Çünkü Efendimiz (s.a.v.)'in kullandığı ölçüler, tartılar diye onu kullanıyorsunuz. İnsan bilmeden sevap işlemiş oluyor. Tabi şimdi tek başına da yapamazsın. Onun için Şeyh Efendi bu şeylere, bunları başlatan insanlara kızıyor.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Şimdi artık olmuş, bitmiş ama “Men senne sünneten haseneten felehü ecrühe ve ecrü men amile bihe” “Kim ki iyi bir adet yaparsa, çok güzel bir şey yaparsa, onu sünnet gibi sayıyor.” Onun ecri var. “Onu taklit edip de yapanların ecri o adama yazılır.” diyor. Kim ki kötü bir adet ihdas edip de yaparsa, başkaları da onu yaparsa onun cezası ona var. Her yapanın günahı, cezası o herifin boynunadır. Tabi bunlar taa İttihat Terakki’den başlar. Yavaş yavaş her şeyi kaldırdılar. Tabi onların günahı, vebali onların boyunlarına. Şimdi ıslah etmek kolay değil ama gene de o şeyleri unutmamak lazım.

İnsan yapmasa bile eskiden kullanılan ölçüler, tartılar, aletler, çok şey var. Şimdi insanların kafa da çalışmıyor artık, şimdiye kadar bir para değişti, milyonla biri karıştırıyor herkes. Milyonu, milyarı, bilmem neyi karmakarışık oldu. O neden? Çünkü bu insanların kafa artık durdu. Yüz kuruş kaç eder? Bir lira eder, tamam. Eskiden “Bir lira şu kadar para ediyor. Bir kuruş yirmi para ediyor. Bir mecidiye şu kadar eder...” denirdi. Eski insanların hesapları da değişti. Şimdiki gibi hemen çıkacak bir hesap değildi. İnsanın hemen kafası çalışırdı, insanlar daha akıllıydı. Şimdi hesap, kitap yok. Dediğimiz gibi milyonu, milyarı herkes karıştırıyor, bini milyarı karıştırıyor.

Bu yetmiyor gibi bir de harf değişince, en berbatı o artık, iyicene berbat oldu. Bir gecede milyonlarca insan cahil kaldı. Yani böyle bir şey tarihte görülmemiştir. Ama Allah’a şükür şimdi yavaş yavaş çocuk çocuk öğreniyor. Ama öğrenene kadar yabancı lisanı daha kolay öğreniyor. Eski Osmanlıca’yı okuyup da anlayana kadar İngilizce’yi, Almanca’yı daha rahat öğreniyor, daha rahat ezberliyorlar.

Yani Şeyh Efendi’nin üç gün konuşmaması çok büyük bir şeydi, öfkeydi. Bütün bu yapılan haksızlığa, cahilliğe razı olmadığına delalettir. Ne diyorlar? Eğri büğrü şeyle millet bilmiyormuş da Latin alfabesi olunca daha kolaymış. Demek o vakit bizi aptal yerine koydular. Hakikaten de aptal yerine koydular, kimse ses çıkaramadı. Çıkaramazdı tabi. Allah’ın hikmeti, olacağı var yani her şeyin bir vakti var. O vakit geçti Allah’a şükür. Şimdi yeni baştan Şeyhimizin bereketiyle, himmetiyle bizlere tembih ediyor. Yeni yeni bilmediğimiz şeyler çünkü dediğimiz gibi kimse farkında değil. Hiçbirinin farkında olmadığı şeyleri Şeyh Efendi çıkarıyor yavaş yavaş.

Bilip de söylemezse vebali var. Söyleyince ümmetten o vebali kaldırıyor yani ağırlık olmuyor. Şeyh Efendi zaten söylerdi: “Ben bir kızdım mı yahut bir fırça attım mı o insanı temizliyorum.” derdi. Başka türlü o insanların üstündeki ağırlık gitmez, o insanların üstüne bela iner. Onun için, biraz o yük üstlerinden insin diye Şeyh Efendi muhakkak fırça, yıkama yapıyor kendilerine. Yeni baştan, bilmedikleri şeyleri kabul etsinler diye yapıyor.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkanî Hazretlerine Ait Risaleler

Başta dediğimiz gibi, bu nasihattir. Din nasihattir der. Onların söylediği, Şeyh Efendi'nin söylediği insanlar da hepsi dindar insanlardır, Allah'a şükür nasihat kabul eden insanlardır. Nasihati kabul etmeyen insan sonunda pişman olur, keşke der. Pişmanlık demek, keşke demektir. "Keşke demeyin." diyor Efendimiz (s.a.v.) çünkü artık geçti. İstedığın kadar keşke de ama baştan sen nasihati kabul edeceksin. Denilen doğru söze incinmeyeceksin.

Doğru, şimdi bazı insanlar nasihat olursa güceniyorlar. Çoğu insan; "Yok, şuydu, buydu..." diye hemen başlıyor. Bazılarının tabiatlarını da biliyorsun, nasihat etmeye hiç yaklaşmıyorsun çünkü nasihat edeyim dersen, adam ettiğine, edeceğine, yanına geldiğine bin pişman ediyor seni. Onun için çoğu insana nasihat söylemiyoruz ama gene de size bir insan nasihat etti mi hemen kızmayın, parlamayın. Beş dakika düşünün, doğruysa Allah razı olsun; doğru değilse, olabilir dersiniz yani "Nasihat ettiğiniz için teşekkür ederiz." dersiniz.

Öyle olunca, Allah'ın hikmeti, Allah rızası için nasihati kabul edip, yaptığınızdan dolayı, dindendir diye nasihat kabul eden insanın içine Allah Azze ve Celle huzur verir, o insan rahat eder. Yok, öteki türlü olursa, adama zaten bir saat küfredmiş oluyor. Ondan sonra da bütün gün de bu adam galebe eder, ne için diye bütün gün onu düşünüp durur. Hâlbuki kabul etse hem kendisi için fayda olur, hem bütün gün düşünmeye gerek kalmaz, karşıdaki insan da incinmez.

Bunlar mühim şeylerdir, tarikatın adabındandır. Dedikimiz gibi bu bahsettiğimiz şeyler İslam'ın esasıdır. Allah hepimizi nasihat dinleyen ve onu takip eden kullarından eylesin. Efendimiz (s.a.v.)'in hadisi gibi, hakkı hak görüp, onu takip edelim inşallah. Kötüyü de kötü bilip, ondan uzak duralım inşallah. Allah Şeyhimize de uzun ömürler versin inşallah. O'nunla beraber Mehdi Aleyhisselam'la müşerref oluruz inşallah. Hepimize dünya ahiret saadeti olsun, çoluk çocuğa da inşallah. Hastalara da şifa olsun inşallah, Şeyhimize de şifa olsun.

Lillabi tealel Fatıha

El Fatıha

*Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin
01 Nisan 2013/ 20 Cemazıyelevvel 1434 Tarihli Sohbeti
Eyüp Sultan Dergâhı*